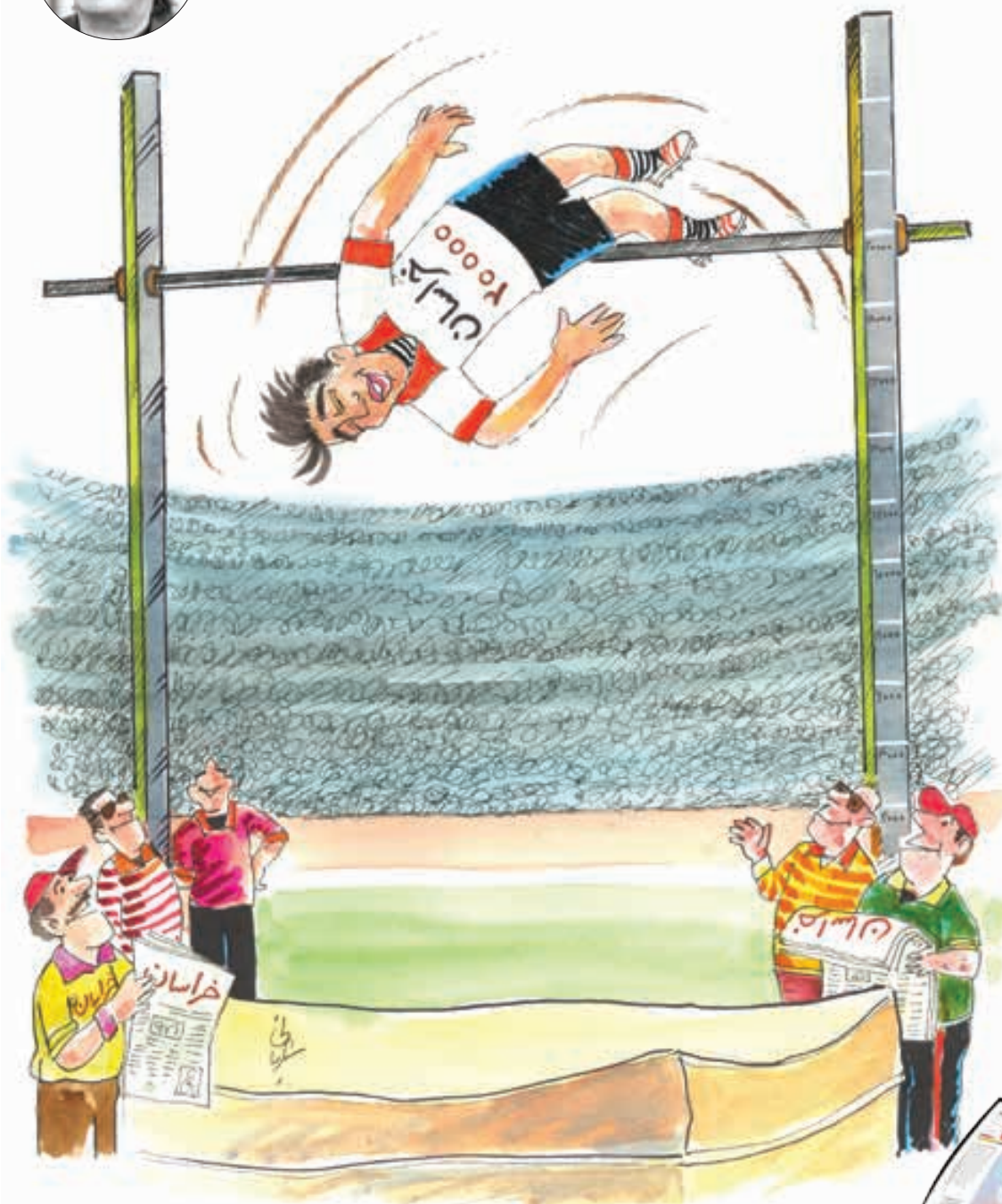

احمد عربانی | کاریکاتوریست

شعر طنز

بی شله تایست هزار

« مهدی استاد احمد | شاعر و طنزپرداز

اگر چه نیست ژورنالیسم آسان
اگر چه می شود گاهی هراساناگر چه آب و نان خیلی ندارد
خصوصا البته در مورد ناناگر چه ژورنالیستی را ندیدیم
که دارد بنز و ویلای لواساناگر چه نیست نیز آن قدر شیرین
ندارد مزه قند فریماناگر چه گردنه دارد فراوان
بسی حیران کننده تر از حیراناگر چه تازه غیر از این مسائل
کنارت اطلاعات است و کیهاناگر چه نیست در این شغل رسما
کمه جوش و شله یا مرغ بریاناگر چه وضع مطبوعات این است
ولی هفتاد ساله شد خراسانمبارک باشد این جشن تولد
گذشته ۲۰k از عمر ایشان

قناری های خوب معدن!

اش را جشن می گیرد باید آن را بر سر گذاشت و حلوا حلوا کرد. سن چیزی است که ما به آن اهمیت نمی دهیم. یعنی باید دست مریزاد گفت به نشریه ای که هفتاد سال حریف قاچاق کاغذ و بدقولی نویسنده و آقای چراغ خاموشی که پس از چاپ همه مطالب شمارا با ذره بین می خواند که مبادا به اسب آقا زاده ای گفته باشی یا بو، شده است.

حالا اگر این معدنچی دلیر، توانسته باشد قناری هایش را هم از گزند گاز معدن و هوای تنگ محافظت کرده باشد که نور علی نور است.

پیام های تبریک:

کرکس از فراز کوه های بلند: قناری عزیزم. تو برای من مثل فرش هستی. هر چه بیشتر عمر کنی لذت یک لقمه چپ کردن تو بیشتر و بیشتر می شود. در معدن باشی یا در ساحل آرامش، آخرش مال خودمی.

یک خودسر خودجوش: یک شماره جستی خراسان، بیست هزار شماره جستی خراسان، آخر تو دستی خراسان!

شهرام شهیدی | سردبیر ماهنامه خط خطی

کار روزنامه نگاری ترکیبی از کار معدن و راه سازی است. باید به ناشناخته ها سر بزنی و خطر کنی و هر لحظه منتظر فرو ریختن دنیایی که ساخته ای باشی. و باید مثل ماشین های راه سازی باز کننده مسیر باشی. سازنده مسیر.

پیش از این ها و شاید هنوز در برخی معادن فعال، یک پرنده، یک قناری کوچک را در قفس می گذاشتند و با خود می بردند به اعماق معدن. هر وقت پرنده دیگر نفس نمی کشید یعنی هوایی در معدن نبود یا گاز سمی به آن جانفوذ کرده بود و همه باید از معدن خارج می شدند. به گمان من، ما طنزنویس ها، قناری های معدن روزنامه نگاری هستیم. هر وقت صدای ما در نیاید و ستون هایمان در مطبوعات منتشر نشود یعنی نفس کشیدن سخت شده و عنقریب است که اکسیژن تمام بشود.

این ها را نوشتم تا بگویم مادر جامعه هم به قناری نیاز داریم هم به معدن چی. حالا اگر یک روز نامه، یک معدن فعال، یک معدن قدیمی اما سرپا، به شماره ۲۰ هزار خود می رسد و ۷۰ سالگی

